

Strategisk kompas

Ambition:

Fælles om en smuk og ansvarlig arkitektur

- Vi styrker forestillingsevnen som samfundsforandrende kraft
- Vi forbinder tid og sted igennem transformation
- Vi arbejder i fællesskaber bygget på flerstemmighed

Arkitektskolen Aarhus tager ansvar for den faglige dannelse af fremtidens arkitekter. Det gør vi ved at åbne nye perspektiver, styrke håbefulde visioner og insistere på en tilgang, der både rummer omsorg for det eksisterende og en vedvarende nysgerrighed på at nytænke den arkitektoniske praksis. Som forskningsinstitution påtager vi os en vigtig rolle som samfundsaktør, der frembringer og udveksler ny viden i udviklingen af fremtidens bæredygtige landskaber, byer og bygninger.

Arkitekturdisciplinen befinder sig i en kontekst af globale økologiske forandringer, hvor forbindelsen til naturen og historien skal genskabes. Nødvendigheden af, at vi gentænker den nuværende praksis i byggeriet, er langt mere gennemgribende end tidligere.

Vores ambition er langsigtet, ambitiøs og funderet i en alvor, der rækker ud over vores egen organisation. Derfor samarbejder vi med arkitekturens mange interessenter for at skabe den nødvendige forandring.

Stærke fællesskaber, inklusion af andre stemmer og samarbejde på tværs af fagligheder er grundforudsætninger for at kunne adressere de komplekse udfordringer, vores samtid står overfor. Udviklingen af arkitekturen skal tage vare på klimaet og naturen – og samtidig være socialt ansvarlig, sanselig og æstetisk appellerende.

Med vores ambition insisterer vi på at bringe skønheden tilbage i centrum. Begrebet smuk favner mere end det visuelle; det omfatter det sanselige, det æstetiske, det sensitive og det reflektive. At styrke skønheden som parameter er en invitation til samfundet og branchen til at diskutere, hvordan de æstetiske kvaliteter kan få større vægt i den arkitektur, vi møder i hverdagslivet.

Begrebet ansvarlig er det smukkes etiske tvilling. Æstetik og etik kan ikke adskilles; skønhed og omsorg er uløseligt forbundet. Ansvarlighed peger samtidig på arkitektfaget som et 'empatiarbejde', der for at lykkes kræver kulturel forståelse og social indlevelse, foruden indsigt i naturen og dens mange livsformer.

Med andre ord:

Vejen til ansvarlighed går gennem skønhed og omsorg.

Smuk?

Begrebet smuk favner mere end det visuelle; det omfatter det sanselige, det æstetiske, det sensitive og det reflektive. At styrke skønheden som parameter er en invitation til samfundet og branchen til at diskutere, hvordan de æstetiske kvaliteter kan få større vægt i den arkitektur, vi møder i hverdagslivet.

Ansvarlig!

Begrebet ansvarlig er det smukkes etiske tvilling. Æstetik og etik kan ikke adskilles; skønhed og omsorg er uløseligt forbundet. Ansvarlighed peger samtidig på arkitektfaget som et 'empatiarbejde', der for at lykkes kræver kulturel forståelse og social indlevelse, foruden indsigt i naturen og dens mange livsformer.

De tre pejlemærker:

Pejlemærke #1:

Vi styrker
forestillingsevnen som
samfundsforandrende
kraft

Vi styrker forestillingsevnen som samfundsforandrende kraft

Klimakrisens langsigtede konsekvenser udfordrer de unge generationers evne til at danne sig håbefulde forestillinger om fremtiden. Som en kunstnerisk uddannelsesinstitution, hvis formål er at sætte **form på morgendagens landskaber byer og bygninger**, skal vi stimulere denne styrkepositions samfundsforandrende kraft.

Vi skal indgyde håb og skaberglæde, nysgerrighed og refleksivitet. Igennem uddannelsen skal de studerende have de bedste forudsætninger og tilbydes **optimale rammer for at eksperimentere** med fagets mange virkemidler, så de igennem deres arbejde kan vise vejen og åbne løsningsrummet for fremtidens bæredygtige samfund.

Vi styrker forestillingsevnen som samfundsforandrende kraft

Klimakrisens langsigtede konsekvenser udfordrer de unge generationers evne til at danne sig håbefulde forestillinger om fremtiden. Som en kunstnerisk uddannelsesinstitution, hvis formål er at sætte **form på morgendagens landskaber byer og bygninger**, skal vi stimulere denne styrkepositions samfundsforandrende kraft.

Vi skal indgyde håb og skaberglæde, nysgerrighed og refleksivitet. Igennem uddannelsen skal de studerende have de bedste forudsætninger og tilbydes **optimale rammer for at eksperimentere** med fagets mange virkemidler, så de igennem deres arbejde kan vise vejen og åbne løsningsrummet for fremtidens bæredygtige samfund.

*På denne dannelsesrejse skal de studerendes **æstetiske kompas** udvikles hånd i hånd med det etiske. Det skal ske igennem en **stærk metodebevidsthed** og en grundlæggende viden om **de kunstneriske processers undersøgende og grænsedbrydende natur** – men også med en ny tydelighed i vores sprog, så vi **åbner fagets potentialer** for mange andre.*

Pejlemærke #2:

Vi forbinder tid og sted gennem transformation

Vi forbinder tid og sted gennem transformation

Vi står på kanten af 'transformationsalderen', hvor fortiden genbesøges for at gøre os klogere på nutiden og fremtiden. Det er nødvendigt at tage vare på vores planet igennem **mådehold, genbrug og cirkularitet**. Med transformation som omdrejningspunkt for vores arbejde, udspænder vi begrebet fra restaurering, renovering og tilpasning, over gentænkt nybyggeri, til byens og landskabets forandringsprocesser.

Vi gør det med en tilgang, som insisterer på at forstå og bruge **stedets potentialer i al deres mangfoldighed**. Både vores eget sted og andre steders særkender. Ved at forbinde inspirationer fra det globale med dybden i det lokale, skal vi **præge arkitekturen i en smukkere og mere ansvarlig retning**.

Vi forbinder tid og sted gennem transformation

Vi står på kanten af 'transformationsalderen', hvor fortiden genbesøges for at gøre os klogere på nutiden og fremtiden. Det er nødvendigt at tage vare på vores planet igennem **mådehold, genbrug og cirkularitet**. Med transformation som omdrejningspunkt for vores arbejde, udspænder vi begrebet fra restaurering, renovering og tilpasning, over gentænkt nybyggeri, til byens og landskabets forandringsprocesser.

Vi gør det med en tilgang, som insisterer på at forstå og bruge **stedets potentialer i al deres mangfoldighed**. Både vores eget sted og andre steders særkender. Ved at forbinde inspirationer fra det globale med dybden i det lokale, skal vi **præge arkitekturen i en smukkere og mere ansvarlig retning**.

*Med styrket fokus på **bevaring, vedligehold og transformation** følger behovet for **større historiebevidsthed** som grundlaget for at forstå de landskaber og den bygningsarv, vi skal videreføre og forny. Deraf følger også et behov for **skærpet ressourcebevidsthed og en stærk materiale-mæssig og teknologisk indsigt**, der knytter sig til et økologisk perspektiv og rækker dybere end det tidstypiske.*

Pejlemærke #3:

Vi arbejder i
fællesskaber bygget på
flerstemmighed

Vi arbejder i fællesskaber bygget på flerstemmighed

De udfordringer, vores samfund står overfor, kan ikke løses af én aktør alene. Derfor skal vi søge **tværfaglige partner-skaber** på tværs af videnskab, kunst og praksis for at øge vores indflydelse. Vi skal **samvirke med andre vidensformer** i erkendelsen af, at de bedste resultater opnås gennem samskabelse – og at **flerstemmighed er kimen til bæredygtige helhedsdan- nelser**.

Arkitektens kernekompetence er net- op evnen til at forbinde brudstykker til sammenhængende helheder, fra den landskabelige skala til byrum, bygning og detalje. Denne kompetence skal **styrkes i uddannelsen** og bruges aktivt som **dri- vende faktor i tværfaglige forsknings- og udviklingsprojekter**. Samtidig er vores nære fællesskaber vigtige – både **vores særlige studie- og arbejdsmiljø** og de mil- jøer, vi er omgivet af.

Vi arbejder i fællesskaber bygget på flerstemmighed

De udfordringer, vores samfund står overfor, kan ikke løses af én aktør alene. Derfor skal vi søge **tværfaglige partnerskaber** på tværs af videnskab, kunst og praksis for at øge vores indflydelse. Vi skal **samvirke med andre vidensformer** i erkendelsen af, at de bedste resultater opnås gennem samskabelse – og at **flerstemmighed er kimen til bæredygtige helhedsdannelser**.

Arkitektens kernekompetence er netop evnen til at forbinde brudstykker til sammenhængende helheder, fra den landskabelige skala til byrum, bygning og detalje. Denne kompetence skal **styrkes i uddannelsen** og bruges aktivt som **drivende faktor i tværfaglige forsknings- og udviklingsprojekter**. Samtidig er **vores nære fællesskaber** vigtige – både vores **særlige studie- og arbejdsmiljø** og de miljøer, vi er omgivet af.

*Derfor skal vi udvikle os som en **sammenhængende organisme med stærke koblingspunkter** eksternt og internt. Den faglige brobygning til andre vidensformer skal styrkes for at **bringe de arkitektfaglige kompetencer i spil med fornyet kraft**. Vi skal skabe motiverende rammer for vores miljøer og give plads til **forskellighed, dynamik og initiativ**, så det uventede og ekstraordinære kan gribes og blomstre op.*

Tak